

af Opgaverne at søge at afværge og mildne nogle af dens værste Følger, og ud fra dette Synspunkt har Mindretallet været villigt til at gaa ind i en Forhandling med det Formaal at skaffe Arbejde af den Art, som af Regeringen er bragt i Forslag, naar dette kan ske paa en rimelig og forstandig Maade.

Skal dette ske, er der imidlertid visse Hovedsynspunkter, som maa iagttages, og disse er under Forhandlingerne fremført af Mindretallet i Form af Ændringsforslag.

Mindretallet har i Hovedsagen det principielle Syn, at Rigsdagen ikke kan stille til fri Raadighed for Ministeren et meget stort Antal Millioner til Arbejde, som ikke er nærmere bestemt, uden at Rigsdagens Finansudvalg maa give sit Samtykke dertil, ligesom det maa hævde, at da det i Virkeligheden drejer sig om en Art sociale Foranstaltninger, kan det ikke billiges, at Beløbet skaffes til Veje ved Laan.

Mindretallet kan heller ikke billige, at Arbejdet skal vederlægges tariffmæssig Løn. Lønvilkaarene maa være saaledes, at vedkommende, som i Henhold til Loven faar anvist Arbejde, maa have en væsentlig økonomisk Interesse i at søge Beskæftigelse inden for det producerende Erhvervsliv. Dette maa være en afgjort Betingelse af Hensyn til Landbrugets Stilling og manglende Medhjælp.

I øvrigt forbeholder Mindretallet sig nærmere at motivere sin Stilling og Ændringsforslagene ved 2den Behandling i Salen.

Et *Mindretal* (Boeck-Hansen, A. C. D. Petersen og Carsten Raft) erkender, at der i Ungdomsarbejdsløsheden og den langvarige Arbejdsløshed foreligger dybt alvorlige Samfundsproblemer, som det er nødvendigt for Lovgivningsmagten aktivt at gribe ind over for. Men det kan ikke ses, at Ministeren er gaaet til denne Opgave med fornøden Grundighed.

Lovforslaget var daarligt forberedt og mangelfuldt udarbejdet, og selv om Ministeren umiddelbart efter Forelæggelsen har lavet om paa det, og selv om der i Udval-

get har været stillet og delvis besvaret en Serie af Spørgsmaal, er Betingelserne for en gennemarbejdet og ansvarlig Lovgivning stadig væk ikke til Stede. Lovgivningsmagten ved saa godt som intet om, hvilke Arbejder der skal gennemføres for de 30 Mill. Kr., og er stadig uden klar Oplysning om, *hvem* der skal *udføre* Loven og *have Ansvaret* for dens Administration. Og dertil har man ikke fra Regeringens Side taget noget som helst Hensyn til de Krav, Mindretallets Parti har stillet i tidligere Betænkninger om først og fremmest at skaffe Landbruget den fornødne Arbejdskraft.

Selv om det nærmest er Mindretallets Opfattelse, at kun meget lidt Arbejde kommer i Gang som Resultat af Loven, tør det dog ikke tage Medansvaret for paa dette ganske usikre og uoplyste Grundlag at udsætte Laanemarkedet for en Belastning paa 30 Mill. Kr.

Under disse Forhold maa Mindretallet henstille til Socialministeren at omarbejde det foreliggende Forslag og i Begyndelsen af næste Rigsdagssamling forelægge et nyt Lovforslag, som betyder:

- 1) En Sammenarbejdning af de paa dette Omraade gældende Love og forelagte Lovforslag.
- 2) En overskuelig Arbejdsplan udarbejdet pr. den Dag, Forslaget forelægges.
- 3) En klar Koncentration af disse Loves Administration, saaledes at een bestemt Statsmyndighed har Ansvaret for deres Udførelse.
- 4) En arbejdsmæssig Adskillelse af de to Kategorier unge og langvarigt arbejdsløse, der maa anses for saa forskellige af Karakter, at deres Sammenblanding paa Arbejdsplads og i Arbejdsform er uhenigtsmæssig.

For dog ikke ved denne af Ministeren foraarsagede Forsinkelse helt at standse for dette Lovgivningsarbejde foreslaar Mindretallet at gennemføre en midlertidig Lov, som kun indeholder mindre Afvigelser fra det foreliggende Forslag, men ellers for at opnaa Samling bygger paa dette — uden at dette dog betyder Mindretallets